

Vârșnicul Walter F. González
din președinția Celor Șaptezeci

Cei care-L urmează pe Hristos

*Cei care-L urmează pe Hristos își modelează viața după
Salvator ca să pășească în lumină.*

Anul trecut în octombrie, soția mea și cu mine i-am însoțit pe sora și vârstnicul Neil L. Andersen la inaugurarea săpăturilor la construcția unui nou templu în Córdoba, Argentina. Conform obiceiului, după aceea a avut loc o conferință de presă. O jurnalistă, care nu era membră a Bisericii noastre, a comentat că observase cât de bine s-au comportat soții cu soțiile lor. Apoi, pe neașteptate, ea a întrebat: „Este acest lucru real sau ficțiune?”. Sunt sigur că ea a văzut și a simțit ceva diferit privitor la membrii noștri. Poate că ea a observat dorința membrilor noștri de a-L urma pe Hristos. Această dorință este împărtășită de membrii Bisericii din toată lumea. În același timp, milioane de oameni care nu sunt membri ai Bisericii au, de asemenea, dorința de a-L urma.

De curând, soția mea și cu mine am fost impresionați de oamenii pe care i-am văzut în Ghana și Nigeria. Majoritatea nu erau membri ai Bisericii noastre. Eram fericiți să vedem dorința lor de a-L urma pe Hristos exprimată în multe dintre discuțiile lor avute în căminele lor, în mașinile lor, exprimată pe pereții lor și pe panourile lor publicitare. Nu mai văzusem atât de multe

biserici creștine una lângă alta.

În calitate de sfinți din zilele din urmă este datoria noastră să invităm milioanele de oameni ca aceștia să vină și să vadă ce poate adăuga Biserica noastră la lucrurile bune pe care ei le au deja. Orice persoană de pe oricare continent, din oricare regiune sau cultură poate afla pentru ea însăși că profetul Joseph Smith I-a văzut pe Tatăl și pe Fiul într-o viziune. Ea poate ști că mesageri cerești au restaurat preoția și poate ști despre Cartea lui Mormon că este un alt testament al lui Isus Hristos. Așa cum spun cuvintele Domnului către Enoh: „Dreptatea [a fost trimisă] din cer; și adevărul [a fost trimis] din pământ pentru a depune mărturie despre Singurul Fiu Născut [al Tatălui]”¹.

Salvatorul a promis: „Cine Mă urmează pe Mine, nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții”². Cei care-L urmează pe Hristos își modelează viața după Salvator ca să pășească în lumină. Pentru a recunoaște cât de mult Îl urmăm, ne sunt de ajutor două trăsături. Prima, cei care Îl urmează pe Hristos sunt oameni iubitori. A doua, cei care Îl urmează pe Hristos fac și țin legăminte.

Prima trăsătură, aceea de a fi iubitori, este probabil un lucru pe care jurnalista din Córdoba l-a observat la membrii Bisericii noastre. Noi Îl urmăm pe Hristos, deoarece Îl iubim. Când Îl urmăm pe Mântuitor din iubire, noi urmăm exemplul Său. Datorită dragostei, Salvatorul a fost supus voinței Tatălui în orice situație. Salvatorul nostru S-a supus chiar și când aceasta însemna să suporte o mare durere fizică și psihică, chiar și când aceasta însemna să fie biciuit și batjocorit, chiar și când aceasta însemna că dușmanii Lui aveau să-L tortureze, în timp ce prietenii Lui L-au părăsit. Sacrificiul ispășitor, lucru unic în misiunea Salvatorului, este cea mai măreață exprimare a dragostei care a avut loc vreodată. „Pedeapsa, care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți”³.

Așa cum Hristos L-a urmat pe Tatăl în orice situație, noi trebuie să-L urmăm pe Fiul Său. Dacă procedăm astfel, nu contează cu ce fel de persecuție, suferință, durere sau „tepuș în carne”⁴ ne confruntăm. Nu suntem singuri. Hristos ne va ajuta. Îndurarea blândă a Domnului ne va face măreți în orice situație⁵.

Să-L urmăm pe Hristos poate însemna să abandonăm multe lucruri dragi, așa cum a făcut Rut, moabita. Fiind nou convertită, din dragoste față de Naomi și Dumnezeu, ea a lăsat totul în urmă pentru a trăi conform religiei sale⁶.

Poate însemna, de asemenea, să ținem piept adversității și ispitei. În tinerețea sa, Iosif a fost vândut ca sclav. El a fost luat de lângă ce îndrăgea mai mult. Mai târziu, a fost ispitit să încalce legea castității. El a rezistat ispitei și a zis: „Cum aş putea să fac eu un rău atât de mare și să păcătuesc împotriva lui Dumnezeu?”⁷. Dragostea lui față de Dumnezeu era mult mai puternică

decât orice adversitate sau ispită.

Astăzi, avem printre noi întruchiparea modernă a lui Rut și Iosif peste tot în lume. Când fratele Jimmy Olvera din Guayaquil, Ecuador, și-a primit chemarea în misiune, familia lui se confrunta cu greutăți mari. În ziua când să plece, i s-a spus că, dacă iese pe ușă, nu va mai avea o familie. Cu inima frântă, el a ieșit pe ușă. Când era în misiune, mama sa l-a rugat să stea mai mult în misiune fiindcă primeau foarte multe binecuvântări. Astăzi, fratele Olvera slujește în calitate de patriarh al țării.

A-L iubi cu adevărat pe Hristos ne oferă tăria necesară pentru a-L urma. Domnul Însuși a arătat acest lucru când L-a întrebat pe Petru de trei ori: „Mă iubești?”. După ce Petru a reafirmat dragostea lui față de El cu voce tare, Domnul i-a spus lui Petru despre greutățile ce aveau să vină. Apoi, a venit porunca: „Vino după Mine”. Întrebarea Salvatorului adresată lui Petru poate, de asemenea, să ne fie adresată nouă: „Mă iubești”, urmată de porunca de acțiune: „Vino după Mine”⁸.

Dragostea are o influență puternică în inimile noastre asupra efortului nostru de a fi supuși. Dragostea față de Salvator ne inspiră să ținem poruncile. Dragostea față de mamă, de tată sau soț ori soție ne poate inspira, de asemenea, să fim supuși principiilor Evangheliei. Modul în care îi tratăm pe alții reflectă cât de mult Îl urmăm pe Salvator având dragoste unii pentru alții⁹. Ne arătăm dragostea față de El când suntem „foarte cinstiți și drepti în toate lucrurile”¹⁰ și când facem și ținem legăminte.

A doua trăsătură pe care o au cei care-L urmează pe Hristos este de a face și a ține legăminte, așa cum a făcut El. Moroni a evidențiat faptul că „vărsarea sângelui lui Hristos... este în legământul Tatălui pentru iertarea păcatelor voastre, pentru ca voi să deveniți sfinți, fără de pată”¹¹.

Profetul Joseph Smith ne-a învățat că înainte chiar de organizarea acestui pământ, se făceau legăminte în cer¹². Profetii și patriarhii din vechime au făcut legăminte.

Însuși Salvatorul a dat exemplu. El a fost botezat de către cineva care deținea autoritatea corespunzătoare, pentru a împlini tot ce trebuia împlinit. Prin intermediul botezului Său, Salvatorul a mărturisit Tatălui că El avea să fie supus în ținerea tuturor poruncilor Tatălui¹³. Ca în zilele de demult, noi, de asemenea, Îl urmăm pe Hristos și facem legăminte prin intermediul rânduinelor preoției.

A face legăminte este un lucru pe care milioanele de oameni care nu sunt membri ai Bisericii noastre îl pot adăuga la lucrurile foarte bune pe care le au deja. A face legăminte este o exprimare a dragostei. Este un mod de a-I spune: „Da, eu Te voi urma, deoarece Te iubesc”.

Legămintele includ promisiuni „chiar ale vieții veșnice”¹⁴. Toate lucrurile vor conlucra spre binele nostru dacă ne amintim de legămintele noastre¹⁵. Ele trebuie făcute și ținute pentru a primi în totalitate promisiunile care le însoțesc. Dragostea față de Salvator și amintirea legămintelor noastre ne ajută să le ținem. Luarea din împărțășanie este un mod de a ne aminti de ele¹⁶. Un alt mod este de a merge cât mai des la templu. Îmi amintesc de un cuplu de tineri căsătoriți din America de Sud care a vrut să se despartă fiindcă nu se înțelegeau. Un conducător al preoției i-a sfătuit să meargă la templu și să dea atenție mărită cuvintelor și promisiunilor din cadrul legămintelor făcute acolo. Ei au făcut întocmai, iar mariajul lor a fost salvat. Puterea legămintelor noastre este mai mare decât orice încercare pe care o înfruntăm sau o vom înfrunta.

Mă adresez membrilor care nu sunt activi în punerea în practică a Evangheliei: vă rog, întoarceți-vă! Simțiți binecuvântarea de a vă aminti și reînnoi legămintele atunci când luați din împărțășanie și când mergeți la templu.

Făcând astfel, vă exprimați dragostea și dorința de a-L urma cu adevărat pe Hristos. Aceasta vă va pregăti să primiți toate binecuvântările promise.

Îi invit pe cei care nu sunt membri ai Bisericii noastre să-și exercite credința, să se pocăiască și să fie demni să primească legământul botezului în Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. Făcând astfel, vă veți arăta dragostea față de Tatăl nostru Ceresc și dorința de a-L urma pe Hristos.

Eu mărturisesc că noi suntem mai fericiți când urmăm învățăturile Evangheliei lui Isus Hristos. Pe măsură ce ne străduim să-L urmăm, vom primi binecuvântările cerului. Eu știu că promisiunile Sale vor fi împlinite dacă facem și ținem legămintele și devenim adevărați ucenici ai lui Hristos. Eu mărturisesc despre marea Lui dragoste pentru fiecare dintre noi și fac aceasta în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Moise 7:62.
2. Ioan 8:12.
3. Isaia 53:5.
4. 2 Corinteni 12:7.
5. Vezi 1 Nefi 1:20.
6. Vezi Rut 1:16.
7. Vezi Genesa 39:7-9.
8. Vezi Ioan 21:15-19.
9. Vezi Ioan 13:35.
10. Alma 27:27.
11. Moroni 10:33.
12. Vezi *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (2007), p. 42; vezi, de asemenea, Spencer W. Kimball, „Be Ye Therefore Perfect” (cuvântare de devoțiune, Institutul de religie din Salt Lake, 10 ian. 1975): „Noi am făcut jurăminte, jurăminte solemne, în ceruri înainte de a veni în viața pe pământ... Noi am făcut legăminte. Noi le-am făcut înainte de a accepta locul nostru aici pe pământ”.
13. Vezi 2 Nefi 31:5-7.
14. Avraam 2:11. Vezi, de asemenea, John A. Widtsoe, „Temple Worship” (lecture, Assembly Hall, Salt Lake City, 12 oct. 1920), p. 10: „Legământul dă naștere adevărului și face posibile binecuvântările care-i recompensează pe toți aceia care folosesc cunoașterea în mod adecvat”.
15. Vezi Doctrină și legăminte 90:24.
16. Vezi, de exemplu, 3 Nefi 18:7-11.

Vârșnicul Kent F. Richards
din Cei Șaptezeci

Ispășirea poate tămădui orice durere

Marea noastră problemă în viața muritoare este aceea de a deveni „un sfânt prin ispășirea lui Hristos.”

În calitate de chirurg, o bună parte din activitatea mea profesională s-a petrecut având ca temă durerea. În mod inevitabil, prin operație eu o produceam aproape în fiecare zi – și, atunci, mare parte din efortul meu era folosit pentru a controla și a alina durerea.

Am meditat la scopul durerii. Niciunul dintre noi nu este scutit de experiența durerii. Am văzut oameni care i-au făcut față în moduri foarte diferite. Unii s-au îndepărtat, cu mânie, de Dumnezeu, în timp ce alții au permis suferinței lor să îi apropie mai mult de Dumnezeu.

La fel ca și dumneavoastră, am trecut și eu prin durere. Durerea ne ajută să monitorizăm procesul de vindecare. Deseori, ea ne învață să avem răbdare. Poate de aceea folosim termenul *răbdător* când ne referim la cei bolnavi.

Vârșnicul Orson F. Whitney a scris: „Nicio durere pe care o simțim, nicio încercare prin care trecem nu este irosită. Ea contribuie la educația noastră, la dezvoltarea unor calități, cum ar fi răbdarea, credința, tăria morală și umilința ... Prin tristețe și suferință, trudă și necaz, noi dobândim educația pe care am venit s-o dobândim aici”.¹

În mod similar, vârsnicul Robert D. Hales a spus:

„Durerea vă duce într-o stare de umilință care vă permite să reflectați. Este o experiență pe care sunt recunoscător că am îndurat-o ...

Este o experiență pe care sunt recunoscător că am îndurat-o... Am învățat că durerea fizică și vindecarea corpului după operații complicate sunt uimitor de similare cu durerea spirituală și vindecarea sufletului în procesul pocăinței”².

O mare parte din suferința noastră nu se datorează, neapărat, greșelilor noastre. Evenimente neașteptate, situații contradictorii sau întâmplări care dezamăgesc, boli care nu mai conținesc și chiar moartea, ne înconjoară și influențează experiența noastră muritoare. Pe lângă acestea, putem suferi dureri din cauza acțiunilor altora.³ Lehi a menționat că Iacov „[suferise]... multă întristare din cauza grosolăniei fraților [săi]”.⁴ Opoziția face parte din planul fericirii al Tatălui Ceresc. Noi, toți, întâmpinăm suficientă opoziție pentru a ajunge la o conștientizare a dragostei Tatălui nostru și a nevoii noastre de a fi ajutați de Salvator.

Salvatorul nu este un observator